

ЛІТЕРАТУРА

1. *Барт Р.* Избранные работы: Семиотика: Поэтика. – М., 1989. – 616 с.
2. *Бахтин М.* Эстетика словесного творчества. – 2-е изд. – М., 1986. – 445 с.
3. *Белый А.* Символизм как миропонимание. – М., 1994. – 528 с.
4. *Бичатін С.* Релігійно-культурологічна концепція К.-Г. Юнга: Дис. ... канд. філос. наук: 09.00.11. – Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2002. – 174 с.
5. *Біблія.* Святе Письмо Старого та Нового Завіту / Перекл. о. І. Хоменка, 3-го ЧСВВ. – 2007.
6. *Гром'як Р.* Що доведено життям (Актуальні проблеми літератури і літературної критики). – К., 1988. – 257 с.
7. *Денисюк І.* Літературознавчі та фольклористичні праці: У 3 т., 4 кн. – Т. 1. – Кн. 1. – Львів, 2005. – 432 с.
8. *Енциклопедія постмодернізму* / За ред. *Ч.Вінквіста та В.Тейлора* / Пер. з англ. – К., 2003. – 503 с.
9. *Жулинський М.* Традиція і проблема ідейно-естетичних пошуків в українській літературі к. XIX – поч. XX ст. // *Записки НТШ* (праці філолог. секції). – Львів, 1992. – Т. ССХХІV. – С. 141-153.
10. *Зборовська Н.* Психоаналіз і літературознавство: Посібник. – К., 2003. – 392 с.
11. *Компаньон А.* Демон теорії. Література и здравый смысл. – М., 2001. – 334 с.
12. *Лейбин В.* Словарь-справочник по психоанализу. – СПб., 2001. – 688 с.
13. *Маритен Ж.* Ответственность художника // *Самосознание европейской культуры XX века: Мыслители и писатели Запада о месте культуры в сов.об-ве.* – М., 1991. – С. 171-207.
14. *Павлишин М.* Українська культура з погляду постмодернізму // *Канон та іконостас: Літ.-крит. статті.* – К., 1997. – С. 213-223.
15. *Пачовський В.* Збір. тв.: У 2 т. – Філадельфія-Нью-Йорк-Торонто., 1985. – Т. 2. – 419 с.
16. *Плутарх* Порівняльні життєписи. – К., 1991. – 448 с.
17. *Св. Антоній Великий.* Настанови про життя у Христі. – Львів, 2006. – 192 с.
18. *Скупейко А.* Неоромантизм як модерна парадигма української літератури (в рецепції Лесі Українки) // *Слово і Час.* – 2009. – № 5. – С. 71-83.
19. *Фізер І.* Американське літературознавство: Істор.-критич. нарис. – К., 2006. – 108 с.
20. *Фрейд З.* Введение в психоанализ: Лекции. – М., 1991. – 456 с.
21. *Фрейд З.* Психологические этюды. Навязчивые действия и религиозные обряды. Поэт и фантазия. “Культурная” сексуальная мораль и современная нервозность. – М., 1912. – 55 с.
22. *Фромм Э.* Душа человека / Пер. с англ. – М., 1992. – 430 с.
23. *Хорни К.* Самоанализ. Психология женщины. Новые пути в психоанализе. – СПб., 2002. – 408 с.
24. *Шайдт Ю.* Фрейд и его время // *Энциклопедия глубинной психологии: В 4 т.* – М., 1998. – Т. 1. – С. 3-16.
25. *Юнг К.-Г.* Воспоминания, сновидения, размышления. – К., 1994. – 406 с.
26. *Юнг К.-Г.* Психология и поэтическое творчество // *Самосознание европейской культуры XX века: Мыслители и писатели Запада о месте культуры в сов. об-ве.* – М., 1991. – С. 103-118.
27. *Юнг К.-Г.* Символическая жизнь / Пер. с англ. – М., 2003. – 326 с.

Отримано 17 березня 2011 р.

м. Львів

Моклиця В.М. Естетика Лесі Українки (контекст європейського модернізму): Монографія. – Луцьк: Волин. нац. ун-т, 2011. – 242 с.

У своїй творчості Леся Українка так і не відійшла остаточно від романтичного канону, залишившись у межах неоромантизму. Натомість драматургія письменниці сягнула найвищого рівня, зрівнявшись із доробком європейських сучасників. У пошуках нових жанрових форм Леся Українка створила свій неповторний варіант світоглядної символістської драми в контексті унікального синтезу протилежностей: антично-класичної поетики та середньовічно-романтичного її заперечення. Символістська поетика з помітним струменем імпресіоністських засобів зображення простежується в багатьох прозових і поетичних творах зрілого періоду творчості письменниці, що і є свідченням українського модернізму в контексті європейського.

С.С.

майбутнього видання творів В. Стефаника у примітках до образка “Городчик до бога ридав...” необхідно вказати чинники, що зумовили подальшу роботу письменника над його текстом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Варчук В. Проблема вибору основного тексту поезії у прозі Василя Стефаника “Раненько чесала волосся...” // *Літературознавчі обрії*: Праці молодих учених. Вип. 18. – К.: Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, 2010. – С. 223-228.
2. Вервес Г. Владислав Оркан і українська література: Літературно-критичний нарис. – К.: АН УРСР, Ін-т літератури Т. Г. Шевченка, 1962. – 187 с.
3. Грицюта М. Художній світ Василя Стефаника. – К.: Наукова думка, 1982. – 199 с.
4. Кобилянська О. Твори: У 5 т. – К.: Державне видавництво художньої літератури, 1962–1963. – Т. 5: “За ситуаціями”. Статті та спогади. Автобіографії. Листи. – 767 с.
5. Крижанівський С. “Поезії в прозі” Василя Стефаника // *Радянська Україна*. – 1941. – № 2. – С. 100-105.
6. Лесин В. Творчість Василя Стефаника (Ідейно-творчі шукання письменника. Новелістична майстерність). – Львів: Вид-во Львівського університету, 1965. – 214 с.
7. Прохоров Е. Текстология (Принципы издания классической литературы). – М.: Высшая школа, 1966. – 226 с.
8. Стефаник В. “Городчик до бога ридає...” // Відділ рукописних фондів і текстології Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка НАН України (далі – ІЛ). – Ф. 8. – Од. зб. 47. – 1 арк.
9. Стефаник В. “Під плотом коло верби городчик мужицький...”, “Городчик до бога ридає...”, “Зів’яло коло плота мужицький городчик...” // ІЛ. – Ф. 8. – Од. зб. 48. – 1 арк.
10. Стефаник В. “У воздухах плавають ліси...”, “Городчик до бога ридає...”, “Так виглядав...” (перша редакція новели “Портрет”) // ІЛ. – Ф. 8. – Од. зб. 51. – 1 арк.
11. Стефаник В. “У місячнім світлі...”, “Як коли би ридав сонечка той городчик...” // ІЛ. – Ф. 8. – Од. зб. 52. – 1 арк.
12. Стефаник В. Копія рукописної збірки, виконана Василям Стефаником // ІЛ. – Ф. 8. – Од. зб. 58. – 9 арк.
13. Стефаник В. Повне збір. тв.: У 3 т. – К.: Ви-во АН УРСР, 1949–1954. – Т. 2: Автобіографічні твори, поезії в прозі, публіцистика, незакінчені твори і переклади. – 223 с.
14. Стефаник В. Повне збір. тв.: У 3 т. – К.: Ви-во АН УРСР, 1949–1954. – Т. 3: Листи. – 328 с.
15. Стефаник В. Рукописна збірка творів // ІЛ. – Ф. 8. – Од. зб. 57. – 8 арк.

Отримано 23 березня 2011 р.

м. Київ

Дяченко Михайло (Марко Боєслав). Поезії / Передмова Тараса Салиги; примітки Ірини Яремчик, дизайн Інги Супрунюк. – Серія “Розсипані перли”. Кн. II. – Ужгород: Гражда, 2011. – 408 с.

У своїй новій авторській серії “Розсипані перли” Т. Салила познайомив нас із важливими письменниками “другого ряду”, зокрема з Михайлом Дяченком (Марком Боєславом). Від природи обдарований поетичним талантом, у юності він мав велике бажання зростати професійно; освічений юнак із Підкарпаття, уже в 1934 р. добре орієнтувався в політичному й літературному житті Галичини. Молодий автор і сам розумів вади своєї поезії – версифікаційну спрощеність, недостатній рівень образно-мовної естетики, культури строфи тощо, і прагнув її вдосконалювати. Пізніше його поезії наповняться імперативами, закличками, бо це був час героїчних вчинків і смертей, присяг та ушлявлення героїв. У цього поета-націоналіста, воїна УПА ще не зовсім вправні вірші, але в них звучить молитовна любов до України, її народу, її історії... Поетична творчість Михайла Дяченка – мов “збагачена руда”: з довершеними образами, промовистими метафорами, афористичними фразами, витонченою ритмікою нефальшивого пафосу, їдкої сатири, художньо-естетичних описів.

С.С.

Наші
презентації

Історії літератури: Збірник статей / Упоряд.: О. Галета, Є. Гулевич, З. Рибчинська (Центр гуманітарних досліджень Львівського національного університету імені Івана Франка). – К.: Смолоскип; Львів: Літопис, 2010. – 184+184 с.

В основу четвертого збірника серії на пошану Соломії Павличко “Соло триває... нові голоси” лягла лекція Юрка Прохаська “Чи можлива історія “галицької літератури”?” До видання ввійшли статті Марка Павлишина, Андрія Заярюка, Ігоря Юника, Юлії Ємець-Доброносолової, Ярослава Поліщука, Анни Білої, Ростислава Чопика, Петра Рихла, Леоніда Ушкалова. Дві частини книжки присвячені, відповідно, теоретичним пошукам відповіді на питання про можливість і доцільність історії літератури й переглядові ustalених літературних канонів на прикладі галицької, слобожанської та буковинської літературної ситуації.

Видання пропонує також формальний експеримент – пошук нових способів передавання наукових смислів: від численних ілюстрацій до використання тегів і оригінальної системи колонтитулів.

О.Б.

Наші
презентації

Будівничий культури: Зб. матеріалів до 160-річчя від дня народження Петра Лінтура / Упоряд. Сенько І. М. – Ужгород: Карпати, 2010. – 352 с., іл.

До збірника ввійшли матеріали двох лінтурівських читань в Ужгородському національному університеті (травень 1999 і травень 2009), а також спогади тих, хто добре знав П. В. Лінтура – літературознавця, фольклориста, педагога, громадського діяча, сторіччя від дня народження якого (1909–2009) широко відзначав слов'янський світ. Доробок ученого дуже об'ємний, зокрема 15 збірників лише з усної народної творчості. Резонансними були й літературознавчі публікації, цікавими історичні дослідження. Особливу сторінку творчості Лінтура становить висвітлення ролі славнозвісних вихідців із Закарпаття, які брали активну участь у розвитку української, російської та слов'янської філологічної, історичної, філософської, юридичної, економічної наук.

С.С.

Наші
презентації

ВСЕСВІТ. – 2011. – № 1-2

Рубрика “Поезія” чергового номеру часопису містить “Римський триптих” Івана Павла II та вибрані поезії Енріка Казасеса, Віктораса Руджанскіса та Біруте Йонушкайте. Роман Кармен Ріко-Годой “Бути жінкою і не померти, намагаючись залишитися нею”, оповідання Дилана Томаса “Дитяче Різдво в Уельсі” та “Дерево”, Більге Карасу “Вилів”, “Чоловік, який щовечера пропускав автобуса” та “Середньовічний абдал”, Єлени Іванкової “Лимони” та “Менует” надруковано в рубриці “Проза. Драма”. Рубрика “Письменник. Література. Життя” відкривається публікацією “Сторінки історії. КДБ проти “Всесвіту”. “Таємниці страшної доби” з коментарем Дмитра Павличка. Також зі своїми статтями виступають Іван Дзюба (“Таємниця початку виникає із словом”), Дмитро Дроздовський (Маргарет Драбл: “Я не знаю жодної людини, яка була б абсолютно щасливою...”, “Час для запитань” та “Українські студії в Кембріджі – крок назустріч світові”), Анхель Басанта (“Сучасний іспанський роман: тенденції і групи”), Манфред Шмеллінг (“Літературне порівняння чи порівняння культур?”), Лада Коломієць (“Святкування 80-ліття професора Віктора Коптілова в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка”), Максим Стріха (“Віктор Контілов – перекладач російських поетів “срібного віку”), Сергій Тарадайко (“Перевертаючи навпаки”), Ганна Трегуб (“Таємниця українського спадку по-англійськи”), Марина Павленко (“Метелики не ревнують, або Мишка Зіта стає людиною”), Юрій Міщенко (“Нащадки запорозьких і задунайських козаків у США”), Любов Якимчук (“Чорний театр, який дихає світлом”). На закінчення номера – оповідання Вірджинії Вулф “Герцогиня і ювелір”.

Наші
презентації

ВСЕСВІТ. – 2011. – № 3-4

У рубриці “Поезія” надруковано вибрані поезії про Чорнобиль Маріо Петруччі “Важка вода”, а також вибрані поезії Вільяма Вордсворта, Елки Няголової. Рубрика “Проза. Драма” містить повість Станіслава Бражника “Війна, війна”, розділи з автобіографічного роману Мілана Матейчика “Помирати треба натще”, новелу Еріка-Еммануеля Шмітта “Ідеальне вбивство”, оповідання Чжоу Сяофен “Нуль годин на Різдво” та Мішеля Турньє “Мигдалеве тістечко або два садки”. Надруковано статті Богдана Завідняка “Вільям Водсворт”, Олесе Кульчинського “Іранці розуміють, чому Ганнуся стала вбивцею: українська література заговорила на фарсі”, Роксолани Зорівчак “Сприйняття особистості та творчості Тараса Шевченка в Великій Британії”, Віри Річ “Точність і художність перекладу “Гамлета” Григорія Кочура”, Галини Чернієнко “Маєвтика або психоаналіз від Мішеля Турньє”, Кристини Куявінської-Кортні “Новітні сторінки вічної Шекспіріани”, Дмитра Дроздовського “Діалог культур у Єревані: зустріч четверта”, Бориса Шалагінова “Карнавал і містерія: Роздуми про історичні долі двох метаформ європейського мистецтва”, Катерини Криконюк “Зороастрійський Іран – маловідома іпостась ісламської країни” (рубрика “Письменник. Література. Життя”). На закінчення номера – оповідання відомої американської письменниці-фантаста Урсули К. Ле Гуїн “Істоти моєї уяви” – “Жук”, “Горобець”, “Чайка”.

I.X.

Михайло Стрельбицький
Під небом Коновалюка
видавництво «Смолоскип»

Стрельбицький Михайло. Під небом Коновалюка: Поезії. Книга 3. – Вінниця: ВНТУ, 2010. – 332 с.

Поетична збірка Михайла Стрельбицького, навяна творчістю художника Коновалюка Федора Зотиковича (1890–1984), стала діалогом поезії та живопису, бо він вважає творчість митця рятівничою, музою увічнення, а “все написане ним – то один великий пейзаж Батьківщини: пейзаж духовний”. Вірші його створені за мотивами картин художника, розмірковуючи над якими біля експозиції в Меморіальному музеї Ф. Коновалюка при Вінницькому державному технічному університеті, митець вкладає в поетичні рядки власні відчуття.

Ця книжка свідчить про життєдайність і феноменальну невичерпність художника-лірика у своїх настроях і нюансах, який став для поета-інтерпретатора символом незмірності духовно-мистецького потенціалу української культури.

С.С.

Михайло
СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

ШКОЛА
ПЕРЕПИТУВАНЬ

ВІРШІ
ЦИКЛИ

Стрельбицький Михайло. Школа перепитувань: Вірші, цикли. – Вінниця: ДП “Державна картографічна фабрика”, 2009. – 320 с.: іл.

До книжки поета, критика, літературознавця, професора кафедри культурології ввійшли такі розділи: “Вступ” – “Під знаком питального знака” та “Сонети-силуети. Велика галерея”, “З епіграмного зап’ясу”, “Летичівські краков’яки” (так воно було), “Байки вінницькі (так воно є)”, “Йоцемидаесія”, “І знову в Україні”. Авторський самоіронічний ліризм і філософська сатира визначають її стильову палітру, а ідейною домінантою став вимогливий гуманізм: без атеїзму, проте й без спекуляцій на вірі. Наскрізна ідея збірки – боротьба за визволення українців із духовного рабства.

С.С.

Літературна галерея
Олександр БАКУМЕНКО

Микола
Сингаївський

АЛЬТЕРПРЕС

Бакуменко Олександр. Микола Сингаївський. – К.: Альтерпрес, 2011. – 76 с.

Розповідь про життя і творчість поета Миколи Сингаївського, доповнена бібліографією основних збірок його поезій, пісень, перекладів, творів для дітей та юнацтва, присвячена його 75-річчю. Цією книжкою видавництво “Альтерпрес” започатковує серію “Літературна галерея”, присвячену відомим українським письменникам творчість яких здобула резонансного звучання у широких читацьких колах. Вона розрахована не лише на учнів і вчителів загальноосвітніх шкіл та студентів-філологів, а й на велике коло читачів. Як додаток до “Літературної вітальні” планується друком альманах творів письменників, представлених у цій серії.

І.Х.